

[Lone Dybkjær]

nedgøre demokratiet. Fru Mimi Jakobsen var i går inde på, at tonen herinde var med til at nedgøre demokratiet, og det er jeg fuldstændig enig med hende i, men jeg mener sandelig også, at sådanne konkrete eksempler som dette er med til at nedbryde demokratiet. Det, at man ikke kan få en reel demokratisk debat forstået på den måde, at man ikke kan få lov til at stille alternativerne op, realistisk vurderet, i forhold til denne beslutning, så det bliver rene postulat, man står og slynger i hovedet på hinanden, er meget usundt for den demokratiske debat. Hele den hastige måde, det gøres på, over for en befolkning, hvis vi endelig skal bevæge os uden for dette hus, er også totalt uacceptabel. Jeg fatter stadig ikke og har aldrig fået svar på, hvorfor det hastede så meget, at man ikke havde tid til at få tingene gennemregnet, at man ikke havde tid til at tage en fornuftig dialog. Den måned, man giver her i sommerperioden, er bare at gøre folk til grin, medmindre man kan sige ja til de af mig stillede spørgsmål om alternative beregninger vedrørende ekspertbistand. Så det er simpelt hen rent til grin. Hvis man mener, at projektet er så godt, fatter jeg ikke, at man ikke synes, det er fint, at man får det gennemregnet. Når man synes, det er så godt og så rigtigt og man mener, at det hænger så fint sammen, som man gør, må det naturligvis også kunne tåle en nærmere analyse.

Så mit indlæg er altså ikke en protest imod en fast forbindelse, for Det Radikale Venstre har været tilhænger af en fast forbindelse, men det er en protest imod måden, det gøres på, og den måde, man tilsidesætter nogle mindretal på, blot fordi de mener, at vi skal have belyst grundlaget for beslutningen, før beslutningen træffes.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Nu har jeg både i dag og under førstebehandling af dette forslag hørt fru Lone Dybkjær tale om »et ordentligt beslutningsgrundlag«. Kan vi ikke få at vide, hvad det egentlig er, fru Lone Dybkjær mener med et ordentligt beslutningsgrundlag? Det står i bemærkningerne til lovforslaget, men det kunne jeg lige så godt have skrevet, som ministeren kunne, for vi er da nogle stykker, der har fulgt med hele vejen frem, til denne beslutning blev taget.

Jeg skal såmænd ikke gå så langt tilbage, som man gør i bemærkningerne. Jeg skal gå tilbage til den 12. juni 1986. Jeg ved godt, at De Radikale ikke var med i beslutningen om Storebælt, men den 12. juni 1986 skrev vi i den politiske aftale om Storebælt, at man skulle gå i gang med at undersøge og træffe beslutning om Øresund. Vi satte et embedsmands- og teknisk apparat i gang, vi fik en 1987-rapport, og vi fik en 1989-rapport. Og så må jeg selvfølgelig indrømme, at det somme tider kan gå lidt stærkt i et folketingsår, hvor der er valg, men vi var begyndt på dette her allerede i begyndelsen af 1990, vi var i fuld gang med det. At beslutningsgrundlaget så først blev gjort færdigt efter valget den 12. december 1990, er noget andet.

Men kan vi da ikke få at vide, hvad det er, man efterlyser med »et ordentligt beslutningsgrundlag«? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad fru Lone Dybkjær mener.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Et ordentligt beslutningsgrundlag er jo bl.a., at man har fået beregnet de alternative muligheder – og de alternative muligheder er bl.a. en boret jernbaneforbindelse, en biltogsforbindelse, måske en boret jernbanetunnel kombineret med fortsat færgefart, hvad man også godt kunne forestille sig var realistisk – under de samme økonomiske og miljømæssige forudsætninger. Man kan jo også godt regne tingene igennem på en anden måde end lige præcis, som det er gjort her.

I og for sig skulle det ikke være så sørens indviklet. Det, vi bare gerne vil have lov til, er at kigge på trafikprognoserne og se, hvad de betyder miljømæssigt. Hvad betyder det regionalt, og hvad betyder det globalt? Hvad ville de forskellige alternativer betyde, hvad betyder det økonomisk, og hvordan får vi det til at hænge sammen?

Der er utrolig mange påstande i denne debat. Lad os tage én af dem, som ikke direkte har noget med luftforurening at gøre, f.eks. betydningen for den regionale udvikling. Det er altså, som om man forestiller sig, at folk vil køre frem og tilbage i bil – 320 kr. hver vej – for at gå i biografen på henholdsvis den ene og den anden side af Øresund. Det er jo simpelt hen ikke et realistisk grundlag at diskutere de her ting på. Lad os dog lægge det frem!